

UPS – jeg tabte et kort på bordet

Mens man samler sine kort op på hånden kan det ske at man taber et kort – eller flere – på bordet så ens makker kan se det. På det tidspunkt ved man jo ikke hvem der bliver spilfører, så i første omgang konstaterer vi blot at den fejlendes makker har fået en ubeføjet oplysning. Han må altså ikke i meldeperioden benytte sig af den viden han har fået, men modspillerne må gerne. Kortet skal blive liggende åbent på bordet. Hvis det er et enkelt lille kort sker der ikke mere. Hvis det er en honnør (E, K, D, B eller T) skal makker passe første gang det er hans tur til at melde. Hvis der er tabt to eller flere kort skal makker altid passe første gang det er hans tur til at melde, uanset om det er små kort eller honnører.

Når meldeperioden er færdig og den fejlende (den, der har tabt et eller flere kort) bliver spilfører eller den blinde, tages kortene op på hånden og der sker ikke yderligere. Hvis den fejlende bliver modspiller skal kortet/-ene blive liggende åbent på bordet som strafkort. Store strafkort skal spilles første gang de lovligt kan spilles. Små strafkort er der lempeligere regler for. Man kan vælge at spille det når det lovligt kan spilles, men man kan også lade være, - men så skal man spille en honnør i stedet.

Her er så en lille historie, som du kan øve dig på:

Karen taber - mens hun sætter sine kort på plads på hånden - ♦E og ♠8 på bordet med billedsiden opad. Hun er imidlertid lynhurtig og skjuler kortene med hånden. Peter som sidder til venstre for Karen kræver at kortene lægges åbent på bordet under meldeperioden. Han siger at han har set dem. Karen siger at det har han ikke. Jo, siger Peter, det var ♥E og ♠6. Hvad nu? Og hvad nu hvis Peter faktisk kunne nævne de rigtige kort.

Svar: De skulle ha' et drag over nakken af turneringslederen begge to! Inden de overhovedet begynder at drøfte situationen skulle de nemlig have tilkaldt ham. Det er i øvrigt helt irrelevant om Peter kan identificere de to kort. Det afgørende er om Karens makker Kis kan have set kortene. Altså ikke om Kis *faktisk* har set dem, men om hun *kan have set* dem. Det afgør turneringslederen helt uden hensyntagen til hvad Karen, Kis eller Peter eller hans makker Poul måtte mene om det, men alene på baggrund af de fakta han mener at kunne etablere om hændelsen.

En lille historie til: Peter taber under ordningen af sine kort hele sin hånd ned på bordet så alle kort på nær to er synlige. Peter skal åbne og på baggrund af de 10 point som ligger synlige på bordet og de to ikke-viste kort melder han nu 1ut. Kis passer og det gør Poul også, som han jo skal. Karen melder nu 2♥ og det bliver den endelige kontrakt. Peter og Poul er nu blevet modspillere og Peters 11 kort ligger åbent på bordet. De to ikke viste kort må jo rumme mindst 5 point, siden Peter kunne åbne 1ut, og det gør vel modspillet lidt lettere for Poul at han kender begge hænder?

Svar: Poul får ikke megen glæde af det, for alle 11 åbne kort er store strafkort, og det betyder, at hver gang Peter eller Poul skal spille ud, kan Karen enten forbyde en farve eller forlange en farve udspillet, og når Peter - den fejlende - skal spille ud eller lægge til bestemmer spilfører hvilket af flere mulige kort i en farve der skal spilles. Skulle det vise sig at fejlen trods alt skader spilfører kan der blive tale om at justere scoren. Så spilfører (den ikke-fejlende) har næsten alle odds for et godt spil.